

[Estrup]

Det er jo partiernes ret at bruge, ja sågar misbruge grundlovens paragraffer. Det kan vi andre ikke gøre noget ved, men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg finder det hamrende usagligt i den foreliggende sag. Det rummer en farlig tendens til at erstatte saglig debat og uenighed med procedurespørgsmål og slagsmål, men det giver naturligvis fagbevægelsen mulighed for at fyre en masse af medlemmernes penge af på usaglige og demagogiske annoncer, sådan som vi har set det i dag, til glæde for den borgerlige presse, og det er måske det, som udsættelsen i sidste ende skal tjene.

Jeg har forstået, at der er tre spørgsmål, man ønsker at få besvaret gennem udsættelsen af tredje behandling. Det er for det første, hvem der har ansvaret for uddannelses-tilbuddene centralt og lokalt, dernæst hvad den enkeltes dagpengerettigheder er, hvis der ikke gives uddannelses-tilbud, og endelig for det tredje uddannelsespladsernes og de uddannelsessøgendes geografiske fordeling. Intet af dette vedrører ændringsforslagene, men det er bl.a. disse spørgsmål, folketingets arbejdsmarkedsudvalg har fået belyst i mere end 250 svar gennem det sidste halve år. Der er altså ikke i dette noget som helst sagligt grundlag for en udsættelse.

Men dernæst mener jeg faktisk, at der så godt, som det er muligt, er svaret på de tre nævnte spørgsmål. Der er redegjort udførligt og detaljeret for planlægnings- og koordinationsindsatsen i de to ministerier. At ministrene i sidste ende er ansvarlige, giver vist sig selv. På lokalt plan ligger ansvaret hos arbejdsformidlingen. Der er opstillet lister, de såkaldte positivlister, over de uddannelser, som rummer gode beskæftigelsesmuligheder, og som der er forpligtelse til at udbygge efter behov, og den enkelte lediges krav på individuel vejledning om uddannelses-tilbud via arbejdsformidlingen er fastslået.

Dernæst om retten til uddannelse. Det er udtrykkeligt fastslået i betænkningen – og jeg citerer:

»Regeringen har iværksat planlægningen for de kommende år, men vil også lade erfaringerne fra ordningens start indgå i vurderingen af de krav, der skal opfyldes i 1986, for at man kan leve op til forpligtelsen om, at der skal være tilstrækkeligt med uddannelsesmuligheder på områder med gode beskæftigelsesmuligheder. Forpligtelsen indebærer,

at alle langtidsledige inden for de 2½ år, hvor uddannelsesydelser kan oppebæres, har mulighed for at følge uddannelse, der har gode beskæftigelsesmuligheder. Bestemmelserne om nedsatte dagpenge bygger bl.a. på denne forudsætning.«

Jeg tror ikke, det kan siges tydeligere, at de langtidsledige har en sådan ret.

Endelig er der fremlagt skøn over den geografiske fordeling for såvel uddannelses-tilbud som langtidsledige, men vi kan naturligvis ikke fastlægge noget, som nødvendigvis må være uklart, nemlig hvilke præcise uddannelsesønsker de langtidsledige har, men der er skabt et system, som kombinerer permanente uddannelsespladser med kursustilbud på lokalt plan, og som derfor er fleksibelt og hurtigt kan tilpasses de behov, som viser sig.

Hr. Kaj Poulsen begrundede i sit første indlæg udsættelsen af tredje behandling med henvisning til de her nævnte problemer. I anden omgang henviste hr. Kaj Poulsen i stedet for til, at det var ændringsforslagenes uoverskuelighed, der var begrundelsen. Det hænger ikke sammen, men det gælder jo så meget af det, hr. Kaj Poulsen siger, eksempelvis også det svar, jeg fik vedrørende spørgsmål nr. 225, hvor hr. Kaj Poulsen fra talerstolen siger, at der er tale om arbejdstilbud afsluttet før 1. juli 1985. Det passer jo ikke, hr. Kaj Poulsen. Det drejer sig om timer opnået inden 1. juli på et arbejdstilbud sluttet efter 1. juli 1985, således som der faktisk er spurgt om det i spørgsmålet.

Og vedrørende fortrinsretten til uddannelsespladser, som hr. Kaj Poulsen åbenbart ikke var opmærksom på, men spurgte hr. Tørnæs om, kunne man bare henvise hr. Kaj Poulsen til at læse bemærkningerne til ændringsforslagene. De er nok uoverskuelige, men de kan dog ikke være mere uoverskuelige, end at man kunne læse bemærkningerne. Der står klart og tydeligt ordet »fortrinsret«, hr. Kaj Poulsen.

Jeg skal ikke opholde mig længere ved de forskellige ting, som efter min mening beklageligt har sænket niveauet for denne debat, men jeg vil til slut sige, at vi nu igangsætter noget, som er et uddannelsesforsøg, og som jeg gang på gang har sagt er et uddannelsesforsøg. Et sådant forsøg indkører man i et fornuftigt tempo, så man kan overskue det. Det er, hvad vi gør. Et sådant forsøg evalueres